

[Jensen (Aale).]

længere Brug for ham. Nu kan det godt være, og det er antagelig rigtigt, at alle, som det bliver sagt, holder fast ved deres Jord. Man siger, det er urimeligt, at man skal have Lov til at ekspropriere fra en Gaard, som har været i Slægtens Eje gennem Aarhundreder; men er det saa ikke lige saa urimeligt, at man siger til en Husmand, hvis lille Husmandsbrug maaske ogsaa har været i Slægtens Eje i Aarhundreder: dig bryder vi os fejl om, vi har intet Arbejde til dig, hvad der bliver af dig, kommer ikke os ved? Var det ikke mere rimeligt, at man sagde: du har før i Tiden ernæret dig ved at udføre Arbejde for den store Gaardmand ved Siden af, de to Landbrug har eksisteret i Forbindelse med hinanden gennem lange Tider, og det kan de blive ved med i Fremtiden, hvis vi bærer os fornuftigt ad, nemlig hvis vi bærer os ad paa den Maade, at vi lader Manden, der har det store Areal, afstaa et lille Stykke deraf til den, som har det lille Landbrug. Saa faar han et lille selvstændigt Landbrug, som han kan ernære sig og sin Familie ved, og saa kan de to Landbrug eksistere Side om Side, ligesom de har gjort gennem Tiderne. Det er et godt demokratisk Krav, som jeg ved har haft Partiet Venstres Øre før, og jeg vil haabe, at Venstres Medlemmer, hvis de er blevet døde, i hvert Tilfælde kun er blevet det paa det ene Øre, saa man maaske kan faa dem raabt op, naar man synes, Tiden er inde. Jeg billiger som sagt ganske, at den højtærede Landbrugsminister er gaaet bort fra Ekspropriationsbestemmelsen, ikke fordi jeg ikke synes, den burde have været gennemført, men fordi man efter Forhandlingerne i Folketinget ved, at det vilde have været ganske umuligt. Da vi helst ikke skulde staa uden en Husmandslov nu til Sommer, synes jeg, det er rigtigt, at Ministeren har vist sin Forhandlingsvillighed ved at stryge dette Forslag, som var en saa stor Torn i Øjnene paa i hvert Tilfælde Partiet Venstres Ordfører.

Der er ogsaa et andet stort Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister er gaaet med til at udtage af det oprindelige Forslag, nemlig Spørgsmaalet om Kommunernes Medvirkning til Udstykning. Det er naturligvis ogsaa sket efter Overvejelser og med stor Overvindelse, men ogsaa her har Ministeren altsaa vist sin Forhandlingsvenlighed og Forhandlingsvillighed. Derimod har man hidtil spejdet forgæves efter Forhandlingsvenlighed og Forhandlingsvillighed fra de to andre Partiers Side.

Udover de Ting, jeg har nævnt med Hensyn til Gartneri og Havebrug og Etableringslaan, indeholder det Forslag, der ligger paa Landstingets Bord, da intet nyt. Det er det samme, som har været praktiseret i de sidste 10—12 Aar. Det eneste nye findes i det Forslag, som Partiet Venstre har stillet. Det er Venstre, der er kommet med noget nyt, og derfor bliver det Venstres Ansvar, om Udstykningen skal standses, naar Rigsdagen bliver sendt hjem. Nu vil man fra Venstres Side — jeg har set, at det er blevet sagt i Folketinget, og den ærede Ordfører for Venstre her i Landstinget var lidt inde paa det — skyde Ministeren det i Skoene, men det kan ikke lade sig gøre. Forslaget betyder kun en Fortsættelse af det, der hidtil har været gældende, undtagen paa de to Punkter, hvor Venstre er gaaet med i Princippet. Det nye, der er kommet ind, er kommet fra Partiet Venstre, saa hvis det gamle ikke kan fortsættes, kommer Venstre til at tage Ansvaret derfor i den kommende Tid.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget faar en velvillig og forholdsvis kort Behandling i dette høje Ting.

Frøkjær: Det Lovforslag om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug, som vi behandler her i Landstinget i Dag, er kommet fra Folketinget efter at have været behandlet dér i næsten to Rigsdagssamlinger, uden at der dog er opnaaet Enighed derom. Forslaget kommer her til Landstinget vedtaget af Regeringspartierne mod det konservative Folkeparti og Venstre. Jeg tænker, at Stillingen her i Landstinget vil være den samme som i Folketinget, saa der er egentlig ikke gode Udsigter til, at Lovforslaget kan blive til Lov. Den højtærede Landbrugsminister har ogsaa ved anden Behandling af Forslaget i Folketinget beklaget, at man ikke har kunnet naa til Enighed, skønt der har været saa godt som fuldstændig Enighed om Loven i de 10—11 Aar, vi har haft Loven om Husmandsbrug. Nu har den højtærede Landbrugsminister for at gøre det mere overskueligt sammendraget samtlige Love om Jordudstyknings, om Jord i offentlig Eje, om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug og om Oprettelse af Husmandsbrug i dette Forslag, men han har udeladt baade Ekspropriationen og Kommuneudstyknings, fordi han mente, det saa vilde være lettere gennemførligt. Jeg mener nu, det er godt, at Ministeren har udeladt særlig